

**DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref
Spm nr 1197

Vår ref
14/1472-

Dato
15.09.2014

Svar på skriftlig spørsmål nr. 1197 fra representanten Geir Pollestad

Jeg viser til brev av 8. september 2014 der representanten Geir Pollestad stiller følgende spørsmål:

Helseministeren sier i Nationen 8. september at det viktigste er å følge opp de rådene som regjeringens ekspertgruppe på antibiotikaresistens kom med. Vil landbruksministeren, i tråd med helseministerens signaler, ta på alvor utvalgets konklusjon om at større husdyrbesetninger kan øke faren for smittespredning og antibiotikaresistens?

Ekspertgruppen som har utredet antibiotikaresistens, peker på behovet for et solid kunnskapsgrunnlag og et bredt samarbeid mellom sektorer som basis for politikken på området. Antibiotikaresistens må sees i "en-helse" - perspektivet og krever en samlet innsats på tvers av fagområder og departementer.

Økt kunnskap når det gjelder forekomst av resistente bakterier i ulike miljøer, hvordan bakteriene sprer seg i miljøet og hvordan de kan spres til dyr og mennesker foreslås som et av de viktigste tiltakene. Et annet viktig tiltak er rensing av reservoar og sanering av bærerskap. Vi vil se nærmere på alle forslagene i rapporten med tanke på hva som kan gjøres på vårt område og i samarbeid med andre departementer.

I ekspertgruppens rapport hevdes det ikke at større husdyrbesetninger vil gi mer antibiotikaresistens. Under ellers like forhold er det en allmenn oppfatning at økt dyretetthet gir økt risiko for dyresykdommer. Men det blir feil ut ifra dette å konkludere med at en viss økning i bruksstørrelse under norske forhold, vil føre til mer antibiotikaresistens. Det er mange andre forhold som har betydning her. Større bruk gir ofte anledning til mer profesjonell drift og bedre økonomi for å investere i gode driftsbygninger og til å jobbe med forebyggende helsearbeid.

For norske melkekubesetninger viser statistikk at det faktisk er mindre bruk av antibiotika i store besetninger enn i små. Statistikk viser også at selv om utviklingen de senere år også i Norge har gått i retning av noe større gårder med flere dyr, så er forbruket av antibiotika til produksjonsdyr i samme periode ikke økt, men redusert.

Nøkkelen her er dyktige og ansvarsbevisste bønder, ansvarsfulle veterinærer, og et godt samarbeid mellom næringen og myndighetene. Gode driftsrutiner kan forebygge utvikling og spredning av resistens. Her har næringen et stort ansvar både for å påvirke holdninger hos enkeltaktører og utvikle og innføre gode systemer.

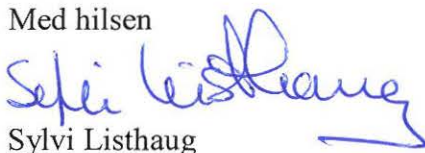
Det kan ikke konkluderes med at større besetninger fører til økt antibiotikaforbruk og mer resistens. Den gode situasjonen i Norge skyldes:

- God dyrehelse som fører til redusert behov for antibiotika
- Ansvarsfull og kompetent husdyrnæring som sikrer gode hygienetiltak i besetningene
- Restriktiv og god praksis hos veterinærene når det gjelder bruk av antibiotika
- Liten import og handel med levende dyr
- Avl for friskere dyr
- God overvåking av sykdommer og resistente bakterier
- Godt samarbeid mellom næringsorganisasjoner, dyrehelse- og folkehelsemyndigheter

Denne forståelsen er jeg ikke alene om å ha. Jeg vil i den sammenheng vise til næringens helsetjenester for svin, fjørfe, storfe, geit og sau, jf deres felles kronikk i Nationen 30.8.2014.

Jeg vil avslutningsvis legge til at et område der struktur potensielt kan få stor betydning i relasjon til dyresykdom og smittespredning i Norge i dag, er innenfor fjørfeholdet i Rogaland. Her foregår betydelig produksjon av fjørfe innenfor et svært begrenset geografisk område. Et sykdomsutbrudd her vil raskt kunne få et omfang som vil kunne lamme store deler av landets egg- og kyllingproduksjon. De samfunns- og næringsmessige konsekvensene vil kunne bli omfattende, og store deler av vår nasjonale produksjon kan settes ut av spill i en lang periode. Spesielt i dette området må næringen derfor ha særlig oppmerksomhet på gode hygienetiltak som hindrer introduksjon og spredning av smitte.

Med hilsen

Sylvi Listhaug